

Sygn. akt III K 946/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 grudnia 2017r.

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu Wydział III Karny w składzie:

Przewodniczący S.S.R. Anna Glijerska-Socha

Protokolant Barbara Lech

po rozpoznaniu w dniach 17 maja 2017r., 11 sierpnia 2017r., 13 października 2017r., 1 grudnia 2017r., 6 grudnia 2017r.,

sprawy S. P. (1)

urodz. (...) w miejscowości P.

syna R. i Z. z domu T.

oskarżonego o to, że :

w dniu 3 lipca 2016r. w W. woj. (...) kierował samochodem osobowym marki S. o nr rej. (...) w ruchu lądowym znajdując się w stanie nietrzeźwości przy stwierdzonej zawartości 3,38 i 3,48 promila alkoholu we krwi,

to jest o czyn z art. 178 a § 1 kk

I oskarżonego S. P. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku, z tym, iż przyjmuje, że oskarżony znajdował się w stanie nietrzeźwości wynoszącym około 1 promila alkoholu we krwi, to jest występku z art. 178a§1 kk i za czyn ten na podstawie art. 178a§1 kk wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 69§1 i 2 kk w zw. z art. 70§1 kk zawiesza warunkowo tytułem próby na okres lat 2 (dwóch),

II na podstawie art. 42§2 kk orzeka wobec oskarżonego S. P. (1) środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat,

III na podstawie art. 43a§2 kk orzeka od oskarżonego S. P. (1) na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5000 (pięć tysięcy) złotych,

IV na podstawie art.43§3 kk zobowiązuje oskarżonego S. P. (1) do zwrotu dokumentu uprawniającego do prowadzenia pojazdów mechanicznych Starostwu Powiatowemu w W. – Wydział Komunikacji ,

V zwalnia oskarżonego od wydatków poniesionych przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania zaliczając je na rachunek tegoż Skarbu Państwa i nie wymierza mu opłaty .

Sygnatura akt III K 946/16

UZASADNIENIE

Oskarżony M. P. w dniu 4 lipca 2016r. około godz. 2 nad ranem wyjechał z miejscowości P. do W. swoim samochodem marki S. (...) nr rej.(...). Do W. oskarżony przyjechał około godz. 4 nad ranem i zaparkował auto w pobliżu ulicy (...) gdzie zamieszkiwała jego była żona J. P., z którą rozwiódł się niecały miesiąc wcześniej .

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego S. P. (1) /k-16-19, 84-86/

Następnie oskarżony udał się do pobliskiego sklepu całodobowego gdzie o godz. 4:02 zakupił alkohol w postaci wódki oraz czterech piw .

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego S. P. (1) /k-16-19, 84-86/

wydruk z paragonu fiskalnego sklepu przy ul. (...) W. /k- 98/

A. B. zamieszkała w budynku przy ulicy (...) w W. w dniu 4 lipca 2016r. około godz. 4:20 rano wyszła z psem na dwór, gdzie w pobliżu wejścia do budynku zauważyła jadący w jej kierunku pojazd marki S. (...) i musiała odskoczyć z miejsca, w którym stała by uniknąć potrącenia . Kierowca tego pojazdu następnie zatrzymał pojazd przed budynkiem, po czym wykonywał manewry cofania i zawracania pojazdem co trwało około 5 minut. Następnie oskarżony z całym impetem wyjechał na ulicę (...), przy czym na całej szerokości ulicy jechał zygzakiem i wykonując manewr skrętu w lewo wjeżdżając na plac znajdujący się po przeciwnej stronie ulicy i prawie uderzył w drzewo, po czym ponownie zaparkował samochód na placu przy ulicy (...) . A. B. odprowadziła psa do domu a tam postanowiła, że wróci do kierowcy albowiem obawiała się o jego stan zdrowia. Wówczas gdy po około 5 minutach wyżej wymieniona ponownie wyszła na podwórko podeszła do tego pojazdu , którego kierowca y uchylił okno i zapytała go czy czuje się dobrze i dlaczego jeździ zygzakiem. W odpowiedzi na pytania kierowca niezrozumiale bełkotał co uzasadniało podejrzenie , że znajduje się po spożyciu alkoholu , wobec czego natychmiast po powrocie do domu A. B. zadzwoniła na K. w W. gdyż obawiała się, że kierowca może ponownie jeździć samochodem . Zgłoszenie to zostało przyjęte o godz. 5:02 .

Dowód:

zeznania świadka A. B./k- 9, 10, 88-89/ /

protokół eksperymentu procesowego z dnia 7.12.2016r. wraz z zapisem na płycie CD / k- 42-49/ odtworzonym na rozprawie głównej w dniu 17 maja 2017 /k- 88 / wraz nagraniem z rozprawy głównej

pismo K. w W. z dnia 12 czerwca 2017 /k- 96/

Na miejsce zdarzenia zostali wysłani przez Oficera Dyżurnego Komendy Miejskiej Policji w W. funkcjonariusze z Wydziału Ruchu Drogowego M. P. i S. F. , którzy podjęli interwencję wobec oskarżonego S. P. (2) , który siedział za kierownicą swojego pojazdu. Kiedy przyjechał radiowóz policyjny A. B. musiała udać się do pracy wobec czego nie miała wiedzy jak przebiegała interwencja .

Dowód:

zeznania świadków:

A. B./k- 9, 10, 88-89/

M. P. /k- 121-122/

S. F. /k- 39-40, 87/

Wyżej wskazani funkcjonariusze Policji dotarli na miejsce około godz. 5.10 i stwierdzili, że kierowca siedzi za kierownicą pojazdu S. (...) nr rej. (...) . W trakcie interwencji oskarżony przekazał Policjantom, że około godz. 4:30 przyjechał z P. i że nie prowadził pojazdu po spożyciu alkoholu a dopiero jak przyjechał na miejsce i zaparkował pojazd. Pokrywa silnika w/w/ pojazdu była ciepła a na miękkim podłożu ujawniono świeżo odcisnięte ślady opon. Na miejscu wobec kierowcy, którym okazał się oskarżony S. P. (1) wykonano urządzeniem A. I. o nr fabrycznym (...) badania na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu z wynikami o godz. 5:16 – 1, 63mg/ l , o godz. 5:33 z wynikiem 1, 66

mg/ l alkoholu w wydychanym powietrzu. W związku z powyższym dokonano zatrzymania oskarżonego S. F. i udano się z nim do Komendy Miejskiej Policji w W. celem dokonania ponownego badania z wynikami o godz. 5:53 – 3, 38 promila a o godz. 6:25 3, 48 promila alkoholu we krwi

Dowód:

protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości wraz z wydrukami /k-5/

notatka urzędowa /k-1/

protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem wraz z wydrukami /k-6/

zeznania świadków :

M. P. /k- 121-122/

S. F. /k- 39-40, 87/

protokół zatrzymania oskarżonego /k- 2-3/

W organizmie oskarżonego doszło do tzw. nadpicia, który polega na tym, że osoba spożywająca alkohol spożywa go w kilku różnych dawkach oddalonych od siebie czasowo . W przypadku gdy dochodzi do nadpicia nie jest możliwe przeprowadzenie badań retrospektywnych.

Dowód:

opinia biegłej sądowej z zakresu medycyny sądowej D. K. /k- 24/

opinia biegłego sądowego z zakresu medycyny sądowej M. B. /k- 131/

Stan nietrzeźwości oskarżonego przed zakupem alkoholu w pobliskim sklepie kształtował się na poziomie około 1, 0 do 1-3 promila .

Dowód:

opinia biegłego sądowego z zakresu medycyny sądowej M. B. /k- 131/

Oskarżony S. P. (2) nie był dotychczas karany sędownie.

Dowód:

dane o karalności oskarżonego /k-14, 130/

Oskarżony S. P. (1)w toku przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym w dniu 2 sierpnia 2016r. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że na początku lipca przyjechał z P., gdzie zamieszkiwał do W.samochodem marki S. (...)o nr rej. (...)i że przed wyjazdem był na Policji w P., gdzie badał się na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu z wynikiem zerowym. Po przyjeździe do W.zaparkował samochód na parkingu przy ul. (...), ponieważ zamierzał odebrać od swojej byłej żony rzeczy osobiste pozostawione w mieszkaniu przy ul. (...). Będąc jeszcze w samochodzie zobaczył byłą żonę wyjeżdżającą z nieznanym mu mężczyzną samochodem C. (...)i wówczas zdenerwowany sytuacją postanowił się napić i w tym celu udał się na pieszo do pobliskiego sklepu całodobowego położonego przy markecie B. , gdzie zakupił wódkę w ilości 2 dwusetek oraz czteropak piwa marki Ż., po czym wrócił i wsiadł do samochodu . Podał, że nie miał zamiaru jeździć autem i dlatego schował kluczyki w popielniczkę . Wskazał, że spożył zakupiony alkohol w samochodzie , za wyjątkiem jednego piwa a kiedy przyjechali Policjanci przekazali mu , że dostali od kobiety zgłoszenie , że jeździł zygzakiem tym pojazdem . Oskarżony wskazał, że nie kierował samochodem i tylko w nim siedział pijąc alkohol i topiąc smutki , co przekazał Policjantom .

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego S. P. (2) /k- 16-19/

Słuchany na rozprawie głównej w dniu 17 maja 2017r. potwierdził wcześniejsze stanowisko procesowe w przedmiocie zarzutu oraz wyjaśnienia z postępowania przygotowawczego i dodatkowo wskazał, że z P. wyjechał około 2 w nocy z byłą żoną nie był umówiony, zaczął pic alkohol przed sklepem a kontynuował w samochodzie oraz, że po przeprowadzeniu badania znów wsiadł w samochód i spożywał alkohol. Podał nadto, że pobyt w KP w P. nie został odnotowany. Oskarżony nadto wyjaśnił, że ma zagubione prawo jazdy na kategorię B, czego nie zgłaszał oraz że ma pracować od dnia 29 maja 2017r. jako kierowca zawodowy busa, gdzie kategoria B wystarczy.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego S. P. (1) /k- 84-86/

Oskarżony w sierpniu 2016r. do protokołu przesłuchania podał, że ma wyższe wykształcenie ekonomiczne, jest bezrobotny i utrzymuje się z zasiłku dla bezrobotnych. Przedstawił wydane w dniu 8 maja 2017r przez PUP w P.. skierowanie do pracy w charakterze kierowcy w firmie (...) spółka z o.o. w P. /k- 83/

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu zważył, co następuje:

Sprawstwo i wina oskarżonego S. P. (2) co do popełnienia czynu opisanego w części dyspozytywnej wyroku nie budzi żadnych wątpliwości. Na powyższe wskazują zeznania naoczego świadka A. B., protokół eksperymentu procesowego wraz z nagraniem na płycie CD, zeznania świadków M. P. i S. F. oraz opinia biegłego sądowego z zakresu medycyny sądowej M. B.. Zeznania świadka A. B. są wiarygodne. Świadek w sposób spójny, logiczny i konsekwentny zarówno w toku przesłuchań w postępowaniu przygotowawczym w tym także w trakcie przeprowadzonego eksperymentu procesowego a nadto przed Sądem szczegółowo wskazała czas i okoliczności w jakich zobaczyła poruszającego się pojazdem S. (...) oskarżonego, relacjonując przy tym sposób kierowania przez oskarżonego tym pojazdem oraz zachowanie się kierowcy i jego stan psychofizyczny w trakcie gdy miała z nim bezpośredni kontakt. Reakcja A. B. na działania oskarżonego była natychmiastowa, na początku zainteresowała się jego stanem zdrowia a po podjęciu uzasadnionego podejrzenia, że w/w jest po prostu pijany zadzwoniła na K. w W. i zgłosiła zdarzenie. Świadek A. B. nie zna oskarżonego i analizując jej zeznania absurdalna jest sugestia oskarżonego jakoby chciała ona bezpodstawnie go obciążyć. Potwierdzeniem zeznań świadka A. B. są zeznania funkcjonariuszy Policji S. F. i M. P. oraz treść notatki urzędowej z karty nr 1, której zapisy obaj przed Sądem potwierdzili. Jak wynika z zeznań tych świadków po przybyciu na miejsce pokrywa silnika pojazdu oskarżonego była ciepła a na miejscu ujawniono świeżo odcisnięte ślady opon. Nadto na sprawstwo oskarżonego w zakresie czynu opisanego w pkt I części dyspozytywnej wyroku wskazuje także opinia biegłego sądowego z zakresu medycyny sądowej M. B.. Wyjaśnienia oskarżonego są wiarygodne jedynie co do faktu spożywania przez niego alkoholu, natomiast w zakresie w jakim zaprzecza, że kierował samochodem po spożyciu alkoholu pozostają w oczywistej sprzeczności z zeznaniami wskazanymi świadków oraz opinia biegłego M. B. i Sąd w tym zakresie potraktował jej jako linię obrony oskarżonego. Natomiast wobec braku dowodów przeciwnych jak również mając na względzie treści opinii biegłych sądowych z zakresu medycyny sądowej D. K. i M. B. w zakresie w jakim obaj biegli wskazali na brak możliwości wykonania badań retrospektywnych Sąd w oparciu o opinie biegłego sądowego z zakresu medycyny sądowej M. B. przyjął wersję najbardziej dla oskarżonego korzystną a mianowicie, że zawartość alkoholu we krwi oskarżonego w momencie kierowania przez niego pojazdem wynosiła około 1 promila alkoholu we krwi. Jak szczegółowo wskazał biegły M. B. w sporządzonej na zlecenie Sądu Rejonowego w Wałbrzychu opinii pisemnej w organizmie oskarżonego doszło do tzw. nadpicia, który polega na tym, że osoba spożywająca alkohol spożywa go w kilku różnych dawkach oddalonych od siebie czasowo a w przypadku gdy dochodzi do nadpicia nie jest możliwe przeprowadzenie badań retrospektywnych. Z opinii biegłego M. B. wynika, że przeprowadzone przez biegłego w oparciu o materiał dowodowy znajdujący się w aktach sprawy wyliczenia pozwalają na stwierdzenie, że podawane przez oskarżonego okoliczności co do czasu, ilości i rodzaju alkoholu, który miał spożywać nie znajdują potwierdzenia w obiektywnych wynikach badań stanu jego trzeźwości. Biegły w swojej opinii stwierdził, że jeśli

oskarżony po godz. 4:02 spożył jedynie alkohol, którego ilość i rodzaj wynikał z paragonu fiskalnego sklepu w którym go zakupił to w jego organizmie musiał istnieć wcześniej alkohol co wynika z faktu, że alkohol zakupiony w sklepie w W. spowodowałby u niego stężenie w wysokości maksymalnie 2, 13 promila tymczasem wartości uzyskane badaniem trzeźwości oskarżonego określone były liczbą około 3, 4 promila. Biegły wskazał, że dysponując materiałami z akt sprawy można szacować, że stan trzeźwości oskarżonego przed godziną 4:02 kształtował się na poziomie około 1, 0 -13 promila alkoholu we krwi. Opinia biegłego sądowego z zakresu medycyny sądowej M. B. jest pełna, jasna, a jej wnioski zostały uzasadnione w sposób logiczny dlatego też stanowiła ona podstawę do przyjęcia przez Sąd zawartości alkoholu w organizmie oskarżonego / czego nie zawierała opinia biegłej sądowej D. K., której wnioski ograniczyły się do braku możliwości stwierdzenia stanu trzeźwości oskarżonego / Zeznania świadka J. P. byłej żony oskarżonego złożone na rozprawie głównej w korespondencji z jej wcześniejszą relacją z postępowania przygotowawczego są niewiarygodne a ich treść wyraźnie wskazuje, że świadek ma na celu swoistą pomoc oskarżonemu. Świadek J. P. w toku pierwszego przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym w dniu 28.11.2016r. wskazała, że posiada samochód C. (...) i że nie pamięta czy w godzinach rannych w dniu 4 lipca 2016r. wyjeżdżała gdzieś w domu, jednocześnie wskazując, że mogła gdzie wyjeżdżać z jakimś mężczyzną tym samochodem, tego jednak nie pamięta i wydaje się jej, że 5 rano to zbyt wczesna godzina aby gdzieś wyjeżdżać a jeśli nawet wyjeżdżała, to w tym czasie nie widziała samochodu byłego męża. /k- 37/ Natomiast na rozprawie głównej w dniu 17 maja 2017r. wskazała, że widziała byłego męża siedzącego w samochodzie, ale nie widziała by go prowadził oraz, że pewnie zobaczyła męża przez okno i jego samochód stał na parkingu w pobliżu budynku (...). Podała, że nie pamięta jaka to była pora, ale że często siedziała przy oknie / mieszkanie jest usytuowane na 3 piętrze/ a nadto, że rozpoznała samochód zaś jeśli chodzi o byłego męża to nie jest pewna. Na pytanie Sądu w/w/ podała, że mąż po rozwodzie przyjeżdżał pod pretekstem odbioru rzeczy i wystawał przed domem, a takich sytuacji było kilka oraz że w tej chwili nie wie i tego nie pamięta /k- 86/. Przywołane zeznania świadka J. P. pozostają we wzajemnej sprzeczności. Relacje świadka z rozprawy głównej mimo upływu 6 miesięcy od pierwszego czasu są bardziej szczegółowe i „dopasowane” do wyjaśnień oskarżonego a świadek jako osoba dla oskarżonego najbliższa ma interes by zeznawać na jego korzyść.

Oskarżony S. P. (1) swoim działaniem wyczerpał ustawowe znamiona przestępstwa z art. 178a§1 kk, który stanowi, iż karze wskazanej w wymienionym przepisie podlega ten, kto znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym. W chwili popełnienia czynu oskarżonemu należy przypisać winę albowiem okoliczności ją wyłączające nie zachodzą co wynika z opinii biegłych psychiatrów.

Wymierzając oskarżonemu karę sąd wziął pod uwagę jako okoliczność obciążającą znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu wyrażający się zagrożeniem jakie wyżej wymieniony spowodował dla innych uczestników ruchu drogowego o czym świadczy sposób w jaki oskarżony prowadził pojazd będąc w stanie nietrzeźwości a co wynika z relacji świadka A. B. .

W myśl art. 53§1 kk sąd wymierza karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę. Granice kary w przedmiotowej sprawie określa przepis art. 178a§1 kk, który przewiduje kary alternatywne – grzywny, ograniczenia wolności, pozbawienia wolności do lat 2. W ocenie Sądu wymierzona oskarżonemu za zarzucany mu czyn kara 3 miesięcy pozbawienia wolności jest współmierna do stopnia zawinienia oskarżonego oraz społecznej szkodliwości czynu, uwzględnia sposób działania oskarżonego a nadto jego właściwości i warunki osobiste oraz osobowość. Przy wymiarze kary Sąd uwzględnił nadto cele kary tak w zakresie prewencji szczególnej jak i ogólnej. Z uwagi na dotychczasowy sposób życia oskarżonego, jego uprzednią niekaralność Sąd uznał, że cele kary zostaną zrealizowane poprzez zastosowanie kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Zdaniem Sądu orzeczona względem oskarżonego kara będzie stanowiła wystarczającą dolegliwość i jednocześnie spełni założone cele kary także w znaczeniu prewencji generalnej. Sąd uznał, iż brak jest podstaw do zastosowania wobec oskarżonego dobrodziejstwa warunkowego umorzenia postępowania. Sąd uwzględnił dotychczasową niekaralność oskarżonego jednakowoż powyższe nie jest okolicznością wystarczającą dla zastosowania dobrodziejstwa warunkowego umorzenia postępowania karnego. Kierowanie pojazdem w stanie nietrzeźwości za każdym razem niesie za sobą poważne zagrożenie dla innych uczestników ruchu drogowego, kierowców i pieszych

i jest częstą przyczyną wypadków komunikacyjnych z nierzadko bardzo poważnymi skutkami dla życia i zdrowia innych osób. W niniejszej sprawie oskarżony prowadził pojazd w stanie nietrzeźwości co w istotny sposób ograniczało jego sprawność psychomotoryczną, a nadto w sposób bezpośrednio zagrażający bezpieczeństwu innym uczestnikom ruchu drogowego, w tym pieszej A. B.. Zastosowanie warunkowego umorzenia postępowania karnego to sytuacja nadzwyczajna, możliwa wówczas, gdy wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, a te przesłanki w niniejszej sprawie nie zostały zrealizowane. W przedmiotowej sprawie w ocenie Sądu warunkowe umorzenie postępowania karnego stanowiłoby dla oskarżonego nieuzasadnioną premię jednocześnie dając sygnał dla ewentualnych przyszłych sprawców tego rodzaju czynów, że w podobnych sytuacjach mogą liczyć na łagodne potraktowanie. Orzeczenie na podstawie art.42§2 kk środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat ma charakter obligatoryjny podobnie jak orzeczenie po myśli art. 43a§2 kk na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej świadczenia pieniężnego w kwocie 5.000 złotych . Stosownie do art. 43§3 kk zobowiązano oskarżonego do zwrotu dokumentu uprawniającego do prowadzenia pojazdów mechanicznych Starostwu Powiatowemu w W. – Wydział Komunikacji albowiem w toku postępowania przygotowawczego dokumentu tego nie zatrzymano zaś jak wynika z wyjaśnień oskarżonego oraz przedstawionego przez tegoż dokumentu w postaci skierowania do pracy przez Powiatowy Urząd Pracy w P. /k- 83/ dokument ten oskarżony nadal posiada . Mając na względzie aktualną trudną sytuację materialną oskarżonego oraz konieczność uiszczenia świadczenia pieniężnego w znacznej wysokości na podstawie art. 624§1 kpk Sąd zwolnił oskarżonego od wydatków poniesionych przez Skarb Państwa i nie wymierzył mu opłaty .